

Skarga wniesiona dnia 26 maja 2004 r. przez Republikę Grecką przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa C-218/04)**

(2004/C 179/18)

Dnia 26 maja 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich sporządzona przez Republikę Grecką reprezentowaną przez Vasileiosa Kontolaimosa, radcę prawnego państwa greckiego, Ioannisa Chalkiasa, przydzielonego radcę prawnego ministerstwa rolnictwa, wydziału specjalnego do spraw prawa wspólnotowego i Sofię Chala, zastępcę rady prawnego w dziale prawnym wydziału prawa europejskiego ministerstwa spraw zagranicznych. Upoważnionym do doręczeń jest ambasador grecki, 27, rue Marie-Adélaïde w Luksemburgu.

Republika Grecka wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2004) 1070 final z dnia 30 marca 2004 r. nakazującej zwrot kwoty 710 341 EUR, wypłaconej przez Unię Europejską w ramach współfinansowania kosztów utworzenia wspólnotowego rejestru upraw winorośli,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa
2. Nadużycie władzy
3. Decyzja Komisji, w której zażądano zwrotu wypłaconej kwoty nie jest zgodna z zasadą proporcjonalności i zasadą współpracy pomiędzy Komisją a Państwami Członkowskimi.

Skarga wniesiona dnia 27 maja 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**(Sprawa C-221/04)**

(2004/C 179/19)

Dnia 27 maja 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Królestwu

Hiszpanii sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez M. van Beeka i G. Valero Jordane, w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- orzeczenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na nim na mocy art. 12 ust 1 i załącznika VI do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (⁽¹⁾) w ten sposób, że władze Kastylii i Leonu zezwoliły na umieszczanie wnyków z ogranicznikiem na różnych prywatnych terenach łowieckich.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zezwolenia wydane przez władze Kastylii i Leonu polowanie na lisy z użyciem wnyków są sprzeczne z art. 12 ust 1 i załącznikiem VI do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dwóch przyczyn.

Z jednej strony, użycie wnyków z ogranicznikiem zostało dopuszczone na obszarach Aldenanieva de la Sierra i Mediana de Voltoya, co jest jednoznaczne z dopuszczeniem polowań lub świadomych ingerencji w obrębie gatunku lutra lutra (wydra), wymienionego w załączniku IV do dyrektywy wśród gatunków zwierząt ważnych dla Wspólnoty, które wymagają ścisłej ochrony. Same władze hiszpańskie przyznały, że wydra jest obecna na tych obszarach.

Z drugiej strony, wnyki z ogranicznikiem są metodą polowania nie działającą selektywnie, skutkiem czego złapane może zostać jakiegokolwiek zwierzę, niekoniecznie to, które zamierza się schwytać (w tym przypadku lis). Argument władz hiszpańskich, że zezwolenia zawierają klauzulę zobowiązującą do uwalniania innych gatunków nie jest równoznaczny z selektywnością pułapek, jako że schwywane zwierzęta z reguły doznają obrażeń, łącznie z utratą części ciała, przy próbach oswobodzenia się.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.